

عنوان مقاله:

موازنه جدید نقش منطقه ای ایران در سیاست راهبردی آمریکا

محل انتشار:

فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره 12، شماره 44 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

Zohreh Poostinchi - استادیار علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

خلاصه مقاله:

سیاست قدرت های بزرگ در محیط منطقه ای با نشانه هایی از موازنه جدید همراه می شود. علت موازنه را می توان تغییر در ساختار قدرت منطقه ای دانست. در دوران ترامپ نشانه هایی از موازنه جدید در سیاست منطقه ای آمریکا نسبت به ایران به وجود آمده است. ترامپ تلاش دارد تا «سیاست موازنه خارج از حوزه سرزمینی» را در خلیج فارس و خاورمیانه شکل دهد. چنین رویکردی تمرکز بر ارتقاءگرایی منافع ملی و منطقه ای آمریکا در دوران ترامپ دارد. سیاست منطقه ای ترامپ در ارتباط با موازنه جدید منطقه ای ایران بر ساختار موازنه منطقه ای و سیاست بین الملل تاثیرگذار خواهد بود. سیاست منطقه ای باراک اوباما در ارتباط با ایران براساس نشانه هایی از «دربرگیری»، «همکاری های سازنده» و «مذاکره در ارتباط با موضوعات راهبردی» دانست. چنین رویکردی منجر به ارتقاء مرحله ای نقش منطقه ای ایران گردید. تیم سیاست خارجی اوباما به این موضوع اشاره داشتند که نقش ایران در موازنه منطقه ای از اهمیت لازم برای سیاست آمریکا برخوردار است. چنین رویکردی در رهیافت ژئوپلیتیکی ترامپ مشاهده نمی شود. ترامپ بر الگوهایی از تعامل براساس مولفه های راهبردی، جغرافیایی و ژئوپلیتیکی تاکید دارد. تیم سیاست خارجی ترامپ بر این موضوع تاکید دارند که رهیافت های امنیتی آمریکا می بایست بر محیط منطقه ای و راهبردی ایران اثرگذار بوده، به گونه ای که شکل جدیدی از منافع و اهداف آمریکا را بازتولید کند. نگرش تیم سیاست خارجی ترامپ ماهیت سیستمیک داشته و بر روند ارتقاء همکاری های گذشته آمریکا و اروپا با کشورهای حوزه خلیج فارس در ارتباط با امکان پذیری امنیت منطقه ای تاکید دارند. به همین دلیل است که زمینه برای شکل گیری نشانه هایی از امنیت منطقه ای دسته جمعی در سیاست راهبردی ترامپ برای محدودسازی موقعیت منطقه ای ایران مشاهده می شود.

کلمات کلیدی:

موازنه منطقه ای خارج از سرزمین، موازنه مجدد منطقه ای، منازعه، ترتیبات امنیتی، مهار و محدودسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1814696>

